

оны жители украсяватъ днесъ пустынитѣ, дѣто пасяхъ само сърны и бивола преди идванъето на Уалтера Ралейга и на Уйльяма Пена на блаженитѣ тѣзи брегове. Безкрайны градове са подигать край рѣкитѣ по които плавахъ коритата на индйцитѣ, и желѣзны пѣтища преносять отъ една край на другій житото което са пресыпва отъ житницитѣ ни и са толкосъ търси въ Европа. Но дѣ по безкрайната тѣзи държава ся намѣрва мѣсто по-хубаво и по-пріятно отъ обычната наша долина на Сіота, на която студенытѣ воды извирають отъ дълбочинитѣ на плодородната земя на Огіо и напояватъ съ благодѣтелнитѣ си струи, увеличени отъ *Редъ Риверъ*, тѣкія този градъ, дѣло то на нашитѣ рѣцѣ и похвалата на нашето сърце? кой е построилъ тѣзи къщи, на които пѣстрата архитектура представя сичкитѣ красоти на най чуднитѣ паметници на древнята и на нова Европа? Кой зодчій, кой механикъ начерта правоугълнитѣ тѣзи и симметрически улици? кой съчета чудесата на искуството съ тѣзи на природата, като размѣси джбравы, свинскы кошеры и гѣсты ливады съ градскитѣ улци и мегдани? Кой? промышленныйтѣ този народъ, великъ въ употребеніето на веществото и въ дѣлата на ума, който съ тѣка рѣка държи и ралото и сабята, който и отъ неприятели си са нарича величайшій, великодушнѣйшій, неустрашимѣйшій и богатѣйшій отъ сичкитѣ други народы! »